

Τὴν 11-08-2019 ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 12-08-2019.

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικλήτου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

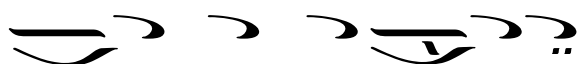
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

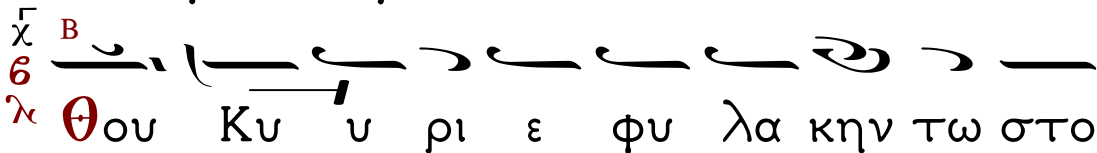
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
 ἱστῶμεν Σπύχους ς'
 καὶ ψάλλομεν Σπυχηρὰ Προσόμοια
 τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ' ε' τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

ᾠδὴ ^Γτος ⁶ ^λ ^χ ^B ⁶ ^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
 κου σο ον μου ^B ⁶ ^λ ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^π ⁹
 Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου
⁶ ^λ προ σχε στη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
 τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
 Κυ ρι ε ⁶ ^λ
^B ⁶ ^λ ^Δ ^Π ⁶ ^λ ^Δ ^Π
 Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου
 ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ⁶ ^λ ε παρ
 σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ^Π ει

σακουσον μου Κυ ρι ε

6
λ

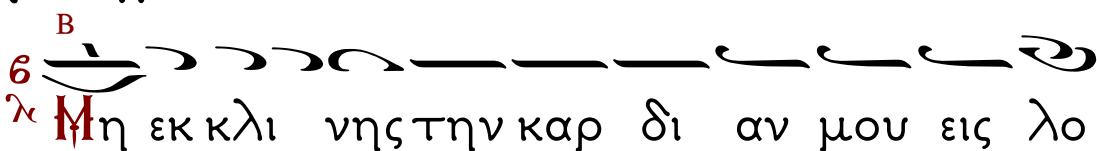
Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

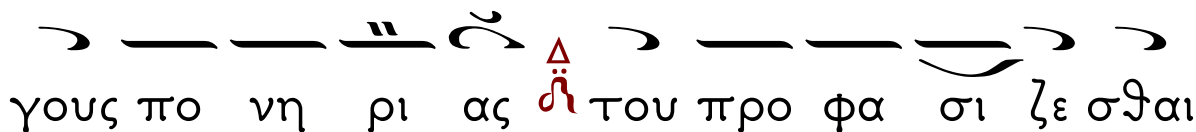
μα τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι

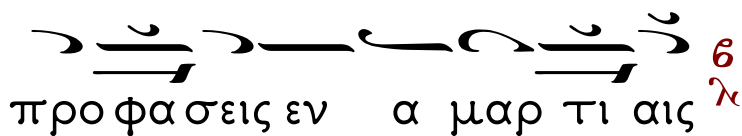
τα χει λη μου

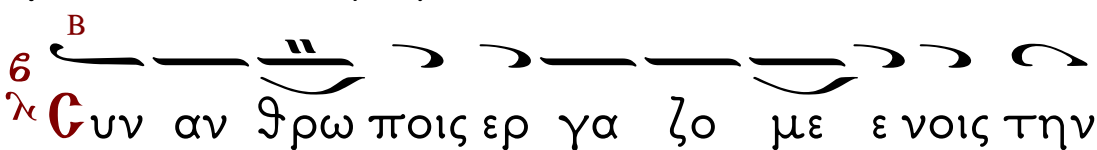
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

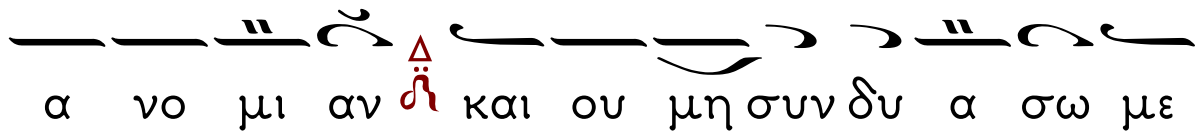
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φασεις εν α μαρ τι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λεκ των αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ⁶λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δλ

μη λι πα να τω την κε φα λην μου ⁶λ

^B
⁶λ 0 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δλ κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶λ

^B
⁶λ Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ⁶λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη ⁶λ

^B
⁶λ 0 τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ^Δλ ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Δλ μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶_λ

^B
⁶_λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στησαν το μοι ^Δ_λ και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο μενων την α νο μι αν ⁶_λ

^M
⁶_λ Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μα ρτω λοι ⁶_λ κα τα μον ας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λθω ⁶_λ

^Δ
⁶_λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

^Δ
⁶_λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην ⁶_λ

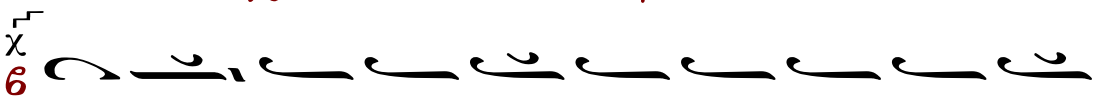
^B
⁶_λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου ^Δ την θλιψιν μου ε νω πιον αυτου
 απαγγε λω ⁶
^Β ^Π ^Β
⁶ ^λ **Ε**ν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα
 μου και συ εγνωστας τριβους μου ⁶
^Β
⁶ ^λ **Ε**ν ο δω ταυτη ^Δ η ε πο ρευ ο
 μην ε κρυψαν πα γι δαμοι ⁶
^Β
⁶ ^λ **Κ**α τε νο ουν εις τα δε ζι α α
 και ε πε βλε πον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι
 γι νω σκων με ⁶
^Β
⁶ ^λ **Α** πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
 ε εστιν ^Δ ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

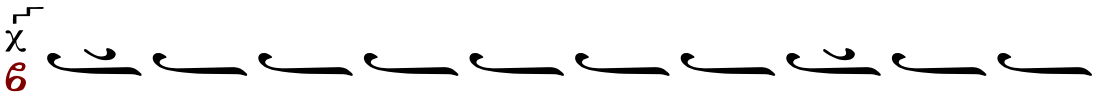
^B
⁶ ^λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
 πα ^Δ ^λ Συ ει η ελ πεις μου με ρι ις μου η
 εν γη ζων των ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ **Π**ρο σχεις προς την δε η σιν μου ^Δ ^λ ο ο
 τι ε τα πει νω θην σφοδρα ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 με ^Δ ^λ ο τι ε κρα ται ω θησαν υπερε με ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου ^Δ ^λ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ^λ ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶λ
^M^B
⁶λ **Ε**κ βα θε ων ε κεκραξα σοι Κυ ρι
ε ε Κυ ρι ε ει σακουσον της φω νησ μου ⁶λ
^Δ^B
⁶λ **Γ**ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον
τα ^Δ⁶λ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶λ

Ψάλλομεν Σπχρηὰ Προσόμοια
τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γ'.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
 ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα
 ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως
 δικάζοντος, οὐχ ὁρμᾶς λεόντων, οὐ βράσεις
 λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπὰς, οὐδὲ
 θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς
 ἀθανατίζουσιν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον,
 εὐκλεῶς παραπέμπουσιν, ἀθληταὶ
 γενναιότατοι.

 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

η ψυχη μου εις τον λογον σου ηλπι
σεν η ψυχη ημου επι τον Κυριον

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα
σεβάσμιον, καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος
ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι
ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς
θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας, παθῶν ψυχῆς
καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν
ὑμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Φῶτιος ὁ ἑνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος,
ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι,
κατηγλαϊσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν
στιγμάτων καλλοναῖς, μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ
ἀγάλλονται, τοῖς πίστει δὲ τὴν ἑνδοξον, καὶ
ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἑορτάζουσι νέμουσι,

φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

^M
6 λ **O** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος 6 λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις 6 λ
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ 6 λ
^B
εκ πα σων των α νο μι ων αυτου 6 λ

Tὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὥς εὐδόκησεν
ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,
κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε,
ἀποφράττων μιαρῶν τὰ ἀπύλωτα στόματα,
μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων,
ἐπηρεΐα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

6 λ ^M
6 λ **Ἄ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη 6 λ ^B
ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
λα οι 6 λ

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

^χ^Μ
⁶
^λ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ⁶^λ και η α λη θει
^χ^Β
⁶
^λ α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι
 ω ω ω να ⁶^λ

Ὁξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε Μάκαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα... Ὡχος πλ. δ'.

Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι Υι υι ω ω ω και Α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι
 των μο ναστων τα α πλη η η θη η
 τον κα θη γη τη ην σε τι ι μω ω μεν Πα
 τη ηρ η μων Μα α α ζι ι ι ι με
 δι α γαρ σου τη ην τρι ι ι βο ον την
 ο ον τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε
 ε ε γνω ω ω ω μεν μα κα α α ρι ο
 ος ει τω Χρι στω δου ου λε ευ σας και ε

 χ ψ ρ σ τ υ ξ α α

α μιν Ἀγγελων σου νο ο ο μι ι ι

ι λε ρι Ο σι ι ων συ υμ με το ο χε ε ε

καὶ Δι ἰ ἰ καὶ αἱ αἱ αἱ ὧν μεθ ὧν πρε

σβε ευ ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω ε λε

η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η

^Ⲛⲕⲁⲓ ⲛⲩ ⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩ ⲟⲩⲥ

α α α μην

νη της Με τα μο ο ορ φω σε ε ως δι ε ε
δε ε ζα το νε ε ε φε ε ε ε λη
εν η Μω υ σης και Η λι ας γε ε ε νο με ε
νοι και της υ περ φω του ου δο ο ο ζης
α α ξι ι ω ω θε ε εν τες Θε ω
ε ε λε ε ε ε γον συ ει ο ο Θε ε
ο ο ος η η η η μων ο βασι ι λε ε
ευς των αι αι αι ω ω ω ω νω ω ω ων

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος πλὴν

δοῦ δὴ εὐλογεῖς τε τὸν Κυ
ριὸν πάντες οἱ δούλοι Κυρίου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. δοῦ δὴ εὐλογεῖς τε
τὸν Κυριὸν πάντες οἱ δούλοι Κυρι
ου ου ου ου ου ου

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὅρει ἐν τῷ Θαβώρ, προσέλθωμεν
προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων
βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. **Γ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ
γῆ.

Ὡφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἡλία τε Σωτήρ μου,
καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ,
ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. **Θ**αβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.

Ἦκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης,
τὴν δόξαν σου Σωτήρ μου, οἱ Μαθηταὶ καὶ
φόβω, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα... ᾠχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχ
π
Π
Λε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
αι Υι ω Δ και Α γι ι ω Πνευ μα α
α τι

0 σι ι ι ε ε πα α α α τερ εις πα
 α α α σαν τη η ην γην ε ζηλ θεν ο
 φθο ογ γος των κατορθω μα α α τωω ω
 ων σου δι ω ων εν τοις ου ου ρα νοις
 ε ε ε ε ευ ρες μι ι σθ ο ο ο ον τω ω
 ων κα μα α α τωω ω ων σου των δαι μο
 ο ο νων ω ω λε σας τας φα α α α α
 α λα αγ γας των Αγ γε ε λωων ε φθα α α
 α α σας τα τα α α αγ μα α α τα ων
 το ο ον βι ι ι ον α με ε εμ πτω ως ε
 ζη η λω ω ω σας παρ ρη σι α αν ε

 χων προς Χριστο ο ον τον Θε ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ον ει ρη η νην αι αι

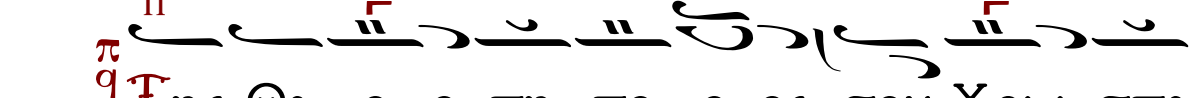
 αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ χαι αι αις

 η η η η μων

Καὶ νῦν... Ὕχος πλ. α'. Τῆς Ἑορτῆς.

 και νυ υ υ υ υν και α ει και εις

 τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω

 ων α α α μην

 της Θε ο ο τη το ο ος σου Χρι ι στε

 α μυ δραν αυ γην παρα γυ υ μνω ω ω σας

 τοις συ να να βα σι σοι ε πι του ο ο

ρους ἡ της υ περ κο σμι ου σου ου δο ο ο ζης
 ε ποι η η σας κοι οι οι οι οι νω ω ω
 ω νους ο ο θεν εν θε α στι κω ως ε ε
 κρα α αυ γα α α ζον κα λον εστιν η η
 μα α ας ω ω δε μει ει ει ει ναι μεθ
 ω ω ω ων και η η μεις σε τον με τα μορ
 φω θε ε εν τα Σω τη η η η ρα α Χρι ι στον
 α νυ μνου ου μεν εις του ους αι ω ω ω
 να α α α α α ας

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἡχος ἃ Δι

$\bar{\chi}$
 Δ
 Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν δ

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ε — — — — —
Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

6.
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Χ̣
 Δ̣ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

Χ̣
 τωνα ι ω νων α μην 6̣

6̣
 Ο υ σι ω πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δυ να στει ας σου λα λειν οι α να ξι οι 6̣ ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα Δ̣

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων Δ̣ τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ως νυν ε λευ θε

6̣ ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου Δ̣

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων 4̣
 δει νω ω ω ν Δ̣

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

ᾠχος πλὴ Νη — Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

των λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι

την τα πει νη ην μου ψυ χην και συμ φο ρων

νε φη την ε μην καλυ πτου σι καρ δι αν

Θε ο νυμ φευ τε αλλ η φως τε το κυι υι α το

θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το

φως το χαρ μο συ νον

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
 Εξ α με τρη των α να γ κων και θλιψε
 ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμφο
 ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να κρα ντε τη
 κρα ται α δυ να μειςου α νυ μνω με γα
 λυνω την α μετρον σου συμ πα θειαν και την
 εις ε μεσου παρακλησιν
 Δοξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Ηυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
 γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο^N ψυχως εδραμον^Γ και γο
 νυ κλινω Δεσποινα^Δ και θρηνω και στε να ζω
 μη με παριδης τον α θλιον^Γ των χριστι α
 νων καταφυγι ον^Γ
^N και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην^Γ
^Γ Ου σι ω πησω του βο αν τρα νω τα
 τα τα με γα λει ει α τα σα^Γ ει μη γαρ συ
 Κο ρη παν το τε προ ι στα σο^Γ υ περ ε
 μου πρε σβευ ου σα^Δ τω Υι ω και Θε ω σου
 τις εκ το σου του με κλυ δω νος^Γ και δει νων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.
Οὐρανίας ἀψιδοῦς.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα

ζω σοι προ φθα σον θερ μη προ στα σι α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου τω

τα πει νω και α θλι ω τω την σην αν τι

λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^{Μ Γ}
 Θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι
 Δε σποι να ^Γ τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη
 και τα ε λε η σου ο θεν δο ξα ζω σε ^{Ν Π} και
 α νυ μνω και γε ραι ρω ^Γ την πολλην και α
 μετρον κη δε μο νι ι α αν σου ^Γ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Γ
^{Μ Γ Π Ν}
 Κα ται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων
 Δε σποι να ^Γ και των λυ πη ρων τρι κυ μι
 αι κα τα πον τι ζου σιν ^Γ αλ λα προ φθα σα
^{Ν Π} ^Δ χει ρα μοι δος βο η θει ας ^Γ η θερ μη

αν ^Nτι ληψις ^Δκαι προστα ^Γσι ι α α μου

^Γκαι νυν και α ^Δει και εις τους αι ^Γω νας

των αι ^Mω νων α μην ^Γ

^ΓΑ λη θη Θε ο το κονο μο λο γω Δε

σποι να ^Γσε την του θα να του το κρα τος

ε ^Nζα φα νι σα σαν ^Πως γαρ φυ ^Γσι ζω ος εκ

των δε σμων των του Α δου ^Γπρος ζω ην α

νη γα γες ⁺εις γην με ρευ σαν τα ^Γ

^NΑ ^Γι α α α σω ω ω σον ^χα πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^Δο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^ν

ως αρρηκτον τειχος και προοστασι αν
 πι ι ι βλεεε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θεο το ο κε ε πι
 την ε μην χαλεπην του σωματος κακωσιν
 και ι ασαι της ψυχης μου το αλγο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε,
 ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος Ἀ Δι

Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
σμαχη τον ε λε ουςπη γη του κο σμου κα
ταφυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν δυ
νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως
προ στα τευ ου σα

Ὡδὴ δ' .
Σύ μου ἰσχυὲς Κύριε .

ᾠχος λᾶϊ — Γᾶ

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο
μαι τι να θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι
του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος
εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
με

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
 ους σου τον πλου σι αις δω ρε αις δρο σι
 σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην πα
 να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των
 θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα
 λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη
 σου σω σον με
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

σποινα τους την ε μην παν το τε ψυ χην δει
νωσ πυ ρου με ε νην ως υ δωρ πε ρι δρο
σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της
ευ ερ γε σι ας ης α φθ ο νως αυ το ς πα
ρα πη λαυ σα

Ωδὴ ε'.

‘Ἰνα πὶ με ἀπώσω.

^Γ
^Ν
 Υ πε ρα γι α Θ ε ο το κε σω ω σον
^Γ
 η μας

Ευχαριστως βοω σοι και ρε Μητρο
 παρθενε και ρε Θεο νυμφε και ρε θειασκε
 πη και ρε ο πλον και τειχος απορθη τον

Π
 χαί ρε προ στα σι α ^Δ και βο η θε ε και σω
 Γ
 τη ρι α ^Γ των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
 στε ως
 Γ
^Γ ^Ν πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Μ ^Γ
^Γ ^Ν Οι μι σουν τες με μα την ^Γ βε λε μνα
 και ⁺ ^Γ ^Δ ^Π ^Γ ^Ν ^Π ^Γ
 ζι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε
 πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
 μου ^Π ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Γ
 και κα τα βι βα σαι ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Γ
 η ε πι ζη του σιν ^Γ ^Δ ^Π ^Γ
 αλλ εκ του των προ
 φθα σα σα σω σον με ^Γ

^Γ
^Γ Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
^Ν
^Γ
 Πνευ μα τι ^Γ
^Μ ^Γ
^Γ Α πο πα σης α να γκης θλι ψε ως και
 νο σου και βλα βης με λυ τρωσαι ^Γ και τη ση δυ
 να μει εν τη σκε πη σου φυ λα ζον α τρω τον ^Γ
^Π ^Ν
 εκ παν τος κιν δυ νου ^Δ και εξ εχ θρω ων των
^Γ
 πο λε μουν των ^Γ και μι σουν των με Κο ρη πα
 νυ μνη τε ^Γ
^Ν ^Γ ^Ν
^Γ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^Γ
 των αι ω νων α μην ^Γ
^Μ ^Γ
^Γ Τι σοι δω ρον προ σα ζω ^Γ της ευ χα

ρι στί ας αν θ ω ν πε ρ α π η λ α υ σ α τ ω ν σ ω ν δ ω
 ρ η μ α τ ω ν και τ η σ η ς α μ ε τ ρ η τ ο υ χ ρ η σ τ ο
 τ η τ ο ς το ι γ α ρ ο υ ν δ ο ξ α ζ ω υ μ ν ο λ ο γ ω
 ω και με γ α λ υ ν ω σου τ η ν α μ ε τ ρ ο ν π ρ ο ς με
 σ υ μ π α θ ε ι α ν

Ὡδὴς'.
 Τὴν δέξιν.

πε ρ α γ ι α Θε ο το κε σω ω σ ο ν
 η μ α ς
 α ν ε ε φ η τ ω ν λ υ π η ρ ω ν ε
 κα λ υ ψ α ν τ η ν α θ λ ι α ν μ ο υ ψ υ χ η η ν και
 καρ δι αν και σ κο τ α σ μ ο ν ε μ ποι ου σ ι μο ι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω
 Πνευματι
 Ουκρυ υ υπτωω σου τον βυθον του ε
 λεους και την βρυσιν των απειειρων θαυ
 ματων και την πηγην την αεναον
 οντως της προς εμε συμπαθειας σου Δε
 σποινα αλλα πασιν ομολογω και βο
 ω και κηρυττω και φθεγγομαι
 Και νυν και αι και εις τους αιωνας
 των αιωνων αμην
 Εκυ υ εκλωωσαν αι του βι ου με

ζα λαι^Δ ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ θε
 νε^γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
 αν^κ κα τα τι τρω σκου σι βε λει των
 θλι ψε ων^Δ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και
 δι ω κτην και ρυστην Πανα χραν τε^Δ
^Γ Δι α α α σω ω ω σον^κ α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^γ
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Δ
^Γ Α α α χρα α αν τε^κ η δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα
 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θη ^Δ εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα χυ νον
 εις πρε σβει αν ^Δ και σπευ σον εις ι κε σι αν
^Δ η προ στα τευ ου σα α ει ^{ζ'} Θε ο
^B το κε των τι μων των σε ⁶

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

^χ
⁶ ^Δ Μνη σθη σο μαι του ο νο μα τος σου εν
^B πα ση γε νε α και γε νε α (δίς) ⁶
^λ

^Δ
^λ Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Δ
Ἀ

^Π ^Δ
Του ο νο μα τος σου μνησθη σο μαι ^λ εν
 ^M
πα ση γε νε α και γε νε α α α Δ
Ἀ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ιρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

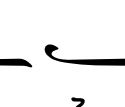
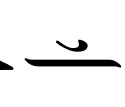
Ὁ Χορὸς: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἤν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος

πληθ^ν των ε μων εγ κληματων

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ταις της Θε ο το κου

πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ζα λει ψον τα

πληθ^ν των ε μων εγ κληματων

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθ^νος των οι κτιρμων σου ε ζα λει ψον

το α νο ομημα μου

Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι

νη προ στασι α Πα να γι α Δε σποι να

^Δ αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου ⁶
^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου
^Δ δυ να μαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
^Δ τα ^Δ σκε πην ου κε κτη μαι ^Δ ου δε που προ
^Δ σφυ γω ο α θλιος ⁶ παν το θεν πο λεμου
^Δ με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
^Δ σου ⁶ Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πις και προ
^Δ στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης
^Δ την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶
^Δ Ἐπερα Θεοτοκία. ⁶ ^Δ Ου δεις προ στρε χων
^Δ ε πι σοι ^Δ κα τη σχυμ με νος ^Δ α πο σου εκ

πορευεται α γνη Παρθενε Θε ε ο το κε

αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το δω

ρημα προς το συμφερον της αι τη σε

ω ω ως

Μεταβολη των θλιβομε ε ε ε

νων απαλλαγη των ασθενουντων υ υ

παρχουσα Θε ο το κε Παρθενε σωζε

πολιν και λαον των πολεμουμενων η η

ειρηνη των χειμαζομενων η η γαληνη

η μονη προστασια των πιστω ω

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

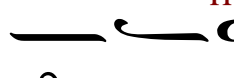
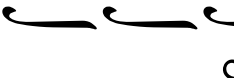
Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Α**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λ' Ἀ Νη

χ^ν ^N
δι^ν **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^ν
^ν **Φ** ως η τε κου σα Θε ο το κε σκο τι
^Π ^N σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των ^ν φω τα
 γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον
 το κα θα ρον και ⁺ α α μω ω μον ^Π ι να

^N
πο θω σε δο ξα ζω ^γ

^γ ^N **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^γ
η μας ^γ

^γ ^N **Κ** κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ και αν

τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε ^γ γυ μνω

θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας ^Δ ^γ

α βο η θη των δυ υ να α μις ^Π ^Δ και ελ

^N
πις α πη λ πι σ με νων ^γ

^γ ^N **Δ** ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α

^γ
γι ω Πνευ μα τι ^γ

^γ ^N **Θ** λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ και καρ

δι α σε και χει λε σι δο ζα ζω α πο λα
 αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
 αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
 πει ρων σου θαυμα των
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων αμην
 Βλε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
 πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
 νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
 και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι α με
 τρη τω σου ε λε ει

Ὡδὴ ἡ'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Δι α σπλαγχνα ε λε ους σου Παρ θε

νε Δι μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι

δου μοι χει ρα βο η θει ας κα τα πο νου

με ε νω κα κω σε σι του βι ου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ^Δ ευ ρο σα αν με Α γνη ^Δ και συμ φο ραι του
 βι ου ^γ και πει ρα σμοι με παν το θεν ε κυ
 κλω σαν ^ε αλ λα προ στη θι μοι ^Δ και αν τι
 λα βου μου ^Δ τη κρα ται α σου σκε πη ^γ
^Ν ^γ Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α
 γι ω Πνευ μα τι ^γ
^Ν ^γ Εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
 να ^Δ εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ^γ
 και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν ^ε
 και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
 τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ^γ

^N
^γ **Κ**αι νυ υν και α ει ^Δ **κ**αι εις τους αι ω
 νας των αι ω ωνων αμην ^γ
^N
^γ **Χ**αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι
 ου ^Δ **χ**αι ρε θει ει α και μαν να δο χε στα μνε ^γ
^β
^γ **χ**αι ρε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος ^λ
^γ
^γ **χ**αι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη
^Δ **τ**ε ρων ^γ ω ρα ι σμα και κλε ος ^γ

Ὡδὴ θ'.

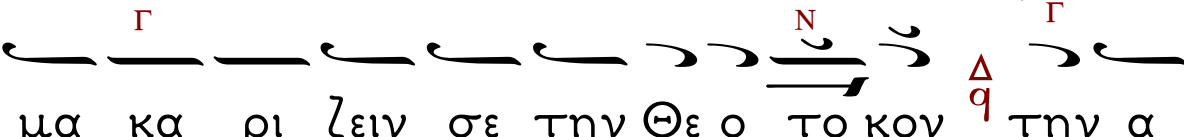
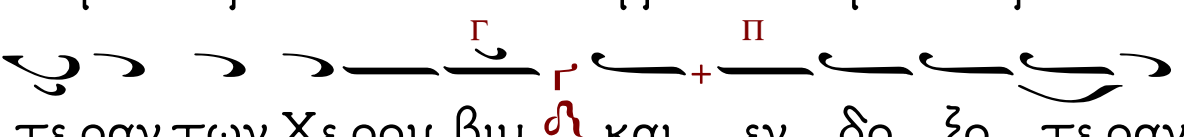
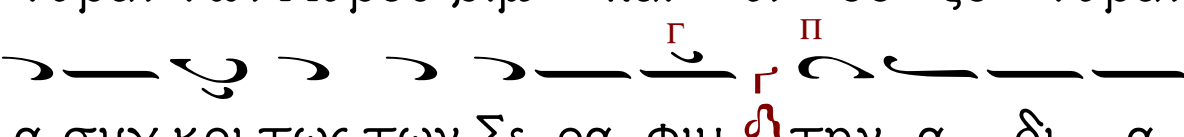
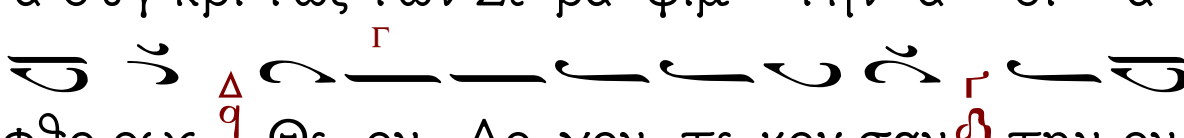
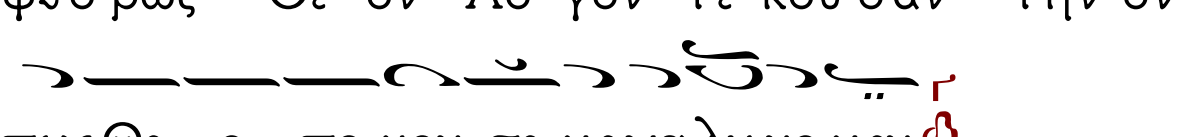
Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ
^Γ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ
^Γ η μας ^Γ
^Γ **Π** ρο σ τι να κα τα φυ γω α λ λ η ν Α γ ν η ^Γ

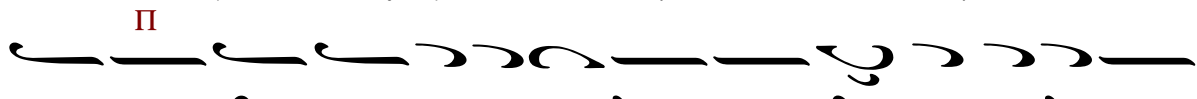
που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι ^N ^{Δ q} που
 πορευθω ^{Δ q} ποιανδε ε φευρω καταφυγην
 ποιαν θερμηναν τι ληψιν ^N ^Π ^{Δ q} ποιον εν
 ταις θλι ^Γ ι ψεσιβο η θον ^Γ ^{Δ q} εις σε μονην
 ελπιζω ^N ^{Δ q} εις σε ε μονην και χωμαι ^Γ ^{Δ q} και ε
 πι σε θαρρων κατεφυγον ^Γ ^{Δ q}
^Γ ^{Δ q} ^Υ περα γι αθεο το κωσωσον
 η μας ^Γ ^{Δ q}
^Γ ^{Δ q} ^Π Ουκ εστιν αριθμησασθαι δυνα
 τον ^Γ ^{Δ q} μεγαλειατα σαθεο νυμφευτε ^N ^Π ^{Δ q} και
 τον ^N ^{Δ q} ^Π ^{Δ q} τον ανεξερευνητον εζει

πειν^Γ των υ^Π περνουν θ^Δαυ^Γ μα^Πτων σου των τε
 τε^Γ λε^Π σμε^Γ εν^Γων δι^Πη νε^Γ κως^Π τοις πο^Γ θ^Πω
 σε^Ν τι μω^Δσι και πι^Γ ι^Γσται προ^Γσκυ^Γνου^Γσιν^Γ
 ως α^Γλη θ^Γη Θε^Νου λο^Γχευ^Γτρι^Γαν^Γ
 Δ^Γο^Γξα Πα^Γτρι^Νκαι Υ^Γι^Γω και Α^Γγι^Γω
 Π^Γνευ^Γμα^Πτι^Γ
 Εν^Γ υ^Πμνοι^Γσευ χα^Γρι^Γστοις δο^Γξο^Πλο^Γγω
 και γε^Γραι^Πρω^Πτο α^Πμε^Πτρον ε^Πλε^Πος^Δ και
 την πολ^Νλην^Δ δυ^Πνα^Πμιν σου πα^Πσιν ο^Πμο^Πλο^Πγω
 και τας ευ^Περ^Πγε^Πσι^Πας σου^Δ ας^Π υ^Ππε^Πρε
 κε^Γ εν^Πω^Πσας εις ε^Πμε^Π κη^Πρυτ^Π τω^Π με

γα λυ νω ^N ψυ χη η τε και καρ δι α ^Γ και λο
 γι σμω και γλω σση παν το τε ^Γ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Γ
 την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν ^Π
 και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^N και ^Π
 στε να γ μον ^Δ αλλ αν τι λα βου μου ως α γα
 θη ^Γ και τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Δ δυ να
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^Γ Δε
 σπο του Θε ου Μη τηρ ^N ει νε ευ σεις ε τι
 μονον ^Γ προς την ε μην οικτραν τα πει νω σιν ^Γ

Μεγαλυνάρια.
 Α ξι ον ε στιν ως α λη θως
 μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α
 ει μα κα ρισ τον και πα να μω μη τον και
 Μη τε ρα του Θε ου η μων την τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν
 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον
 τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

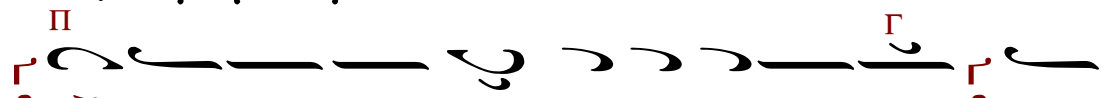
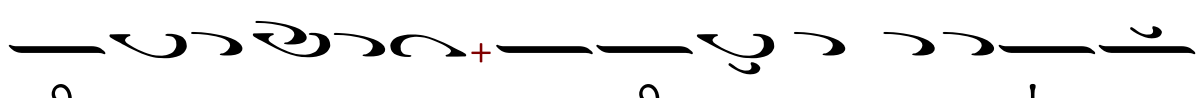
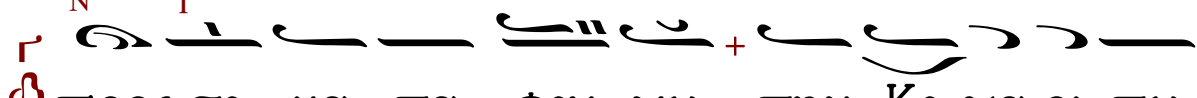
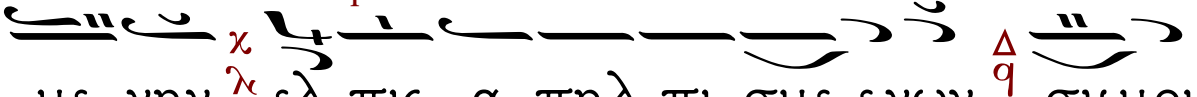
Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

 Την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων

 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α

 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

 κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου

 υμνοις τι μη σω μεν

 Α πο των πολλων μου αμαρτι ων α

 σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη

 προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω

 με νην ελ πις α πηλ πι σμε ενων

 βο η θη σον

 Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

^Π
 δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
^Γ ^Ν ^Γ
 κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
^Ν ^Γ ^Δ ^Θ
 σμου γε νου με σι τρια
^Π ^Γ
 Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
^Ν ^Γ ^Δ ^Θ
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
^Ν ^Γ ^Δ ^Θ
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
^Ν ^Γ ^Δ ^Θ
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
^Γ
 του οι κτει ρη η σαι η μας
^Γ ^Ν ^Γ
 Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων
^Π
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτην την ι στο ρη θει σαν υ πο
του Α πο στο λου Λου κα ι ε ρω τα α
του την Ο δη γη η τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

^πχ^Π
Γ Π α σαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι Γ
^N Προδρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
Γ ^N Γ δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
N Γ Θ ε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν Δ q
Γ N Γ εις το σω θη ναι η μα α α ας Γ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος ᾠδῆς Γα

Με τε μορφω ὡ θῆς εν τω ο ρει Χρι
στε ε ο Θε ος δει ξας τοις Μα θη ταις σου την
δο ξαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η
μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι
ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο
τα δο ξασοι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἔλεως, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
Μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας)
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται,
τά ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟCΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ὕ Γα̇

Ἄ πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω
 ω ω ν συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
 Γε θ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
 Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν
 των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ι ις Πα ρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ων βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θα α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η ην

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.